

Skatteministeriet

14. december 2020
J.nr. 2020 - 5183

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 107 - Forslag til Lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love. (Adgang til fravalg af den midlertidige indefrysningsskema for grundskyld, ansættelse af grundværdier for erhvervsjendomme m.v. og andre tilpasninger på ejendomsområdet samt ændring af beregningsgrundlaget for tinglysningsafgift og indførelse af særordning for godtgørelse af for meget betalt tinglysningsafgift m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 14 af 9. december 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Af den foreslåede § 34, stk. 5 følger, at ”Hvis en del af en ejendom omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3, anvendes til en eller flere af de i stk. 1 nævnte anvendelser, foretages en kategorisering efter stk. 1 for den del af grunden til brug for ansættelsen af grundværdien efter § 20, stk. 1 og 2.” Vil ministeren redegøre for, hvordan denne kategorisering foretages, hvis der drives landbrug på samme areal, som der står solceller på, herunder om det gør nogen forskel for vurderingen af kategoriseringen, hvorvidt ejeren af jorden modtager EU-arealstøtte (eller anden støtte) til den del af jorden hvorpå, der også står solceller?

Svar

Ifølge de nuværende regler vil naturarealer i landzone, som tilhører en landbrugsejendom, blive vurderet som produktionsjord, hvis arealet ikke kan anvendes til andre formål. Hvis der på arealet fx kan opføres solceller, vil grundværdien blive ansat på baggrund af denne anvendelse, selvom der også drives landbrug på samme areal.

Det er ikke i den forbindelse afgørende, om ejeren af ejendommen modtager EU-arealstøtte, ligesom det ikke er afgørende, om der faktisk er opført solceller.

De foreslåede ændringer i det fremsatte lovforslag vil ikke ændre på dette, men vil alene få betydning for, hvordan grunde, hvorpå der kan opføres solceller, skal værdiansættes.

Sådanne grundværdier foreslås med det fremsatte lovforslag fremover at skulle ansættes ud fra den standardiserede årlige produktionskapacitet. Grundværdien for vindmøller og solcelleanlæg vil således skulle ansættes til 250 kr. pr. MWh (2021-niveau) i standardiseret årlig produktionskapacitet. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Hvis den foreslåede beregning af grundværdien efter produktionskapaciteten er lavere end handelsprisen for landbrugsjord for det område, hvor solcelleanlægget er opført, vil handelsprisen for landbrugsjord dog skulle anvendes. Det skal sikre, at de grundværdier, der vil skulle ansættes for ejendomme, der anvendes eller kan anvendes til solceller, ikke bliver lavere end grundværdier ansat ud fra handelsprisen for landbrugsjord.

Der henvises i øvrigt til svaret på SAU L 107 – spm. 8, hvor de foreslåede regler og fremgangsmåden ved fastsættelsen af grundværdien for denne type arealer er uddybende beskrevet.